

Da ikke flere begjærede Ordet, var 1ste Behandling af Lovudkastet sluttet, og det sattes altsaa under Afstemning, om det skulde overgaae til 2den Behandling, hvilket vedtoges eenstemmigt med 87 Stemmer.

Sjcherning: Jeg vil foreslaae, at der nedsættes et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer, valgte her i Salen.

Intet andet Forslag fremkom og Sjchernings ovenanførte Forslag vedtoges ved den paafølgende Afstemning eenstemmigt med 85 Stemmer.

Efter Dagsordenen gik man derpaa over til 1ste Behandling af Udcast til Lov, angaaende Forandringer i Forordningen af 25de Mai 1804 om den vestindiske Landsøverret.

P. Hansen: Det Lovudkast om Forandringer i Forordningen om den vestindiske Landsøverret, som den høitærede Minister for Monarchiets fælles indre Anliggender har forelagt her i Thinget, er vistnok en Forbedring og et Fremskridt; men efter det Kjendskab, jeg har til Sagen, maatte jeg dog ansee det for en større Forbedring og et større Fremskridt, om man aldeles ophævede den vestindiske Overret, thi, hvad enten den bestaaer af 3 Personer eller af 1, er den lige forretningsløs og lige betydningsløs. Det eneste holdbare Argument, der kunde anføres for Hensigtsmæssigheden af, at en Ret nogenstunde er bleven oprettet i Vestindien, er Afstanden mellem Colonierne og Moderlandet; men dette Argument falder jo for endeel bort derved, at denne Afstand er saa betydelig formindsket. 2 Gange om Maanedes gaaer der nemlig en Paket fra St. Thomas til England og derfra til Danmark, saa at enhver som helst Sag paa 14 Dage kan sendes fra Colonierne og komme her til Autoriteterne. Jeg synes derfor ikke, at Afstanden gjør Meget til Sagen, og hvis der i det Tilfælde, at Retten blev afskaffet, blev bestemt, saaledes som Tilfældet i ældre Tider var med de østindiske Sager, at Appel kunde finde Sted ligesaa Underretterne til Høiesteret, saa vilde der kunne

spares megen Tid, mange Dumfostninger og mange Lidelser, idetmindste for de Delinquenter, hvis Sager ellers skulde gaae igjennem tre Instanser. Jeg vil ikke her udbrede mig vidtløftigere om denne Materie, da jeg anseer Sagen for saa vigtig, at den bør gaae til et Udvalg, hvor der altsaa vil være Anledning til at discutere dette Punkt nærmere, end jeg her kan gjøre det. Jeg vil desaaarsag, hvis det ikke er udenfor Ordenen, med det Samme foreslaae, at der nedsættes et Udvalg....

Formanden: Derom er der ikke Spørgsmaal nu.

P. Hansen: Ja, saa er jeg færdig for Diebliffet.

L. C. Larsen: Jeg vil om denne Sag yttre mig i en noget anden Retning end den sidste ærede Taler. Jeg vil nærmest gjøre opmærksom paa, at den Wei, man er flaaet ind paa med Hensyn til Domstolene i Vestindien, vistnok ikke er den, jeg kunde ønske skulde blive den almindelige, naar vi komme til at forandre Organisationen af vore Domstole. Jeg tænker mig, at naar vi efter Grundloven komme til at adskille Administrationen fra Retsspleien, vil den naturlige Gang være den, at vi ophæve de 3 Instanser og nøies med 2, men at vi for større Kredse af Landet organisere collegiale Domstole, der tilligemed Delegerede kunne besørge mindre Sager, som ikke egne sig til at behandles af den hele samlede Ret, og fra hvilke der da kan appelleres til Høiesteret. Hvis man havde fulgt denne Wei for Vestindien, vilde man være kommen til kun at organisere en eneste Ret, men en Ret med Appel til Høiesteret. Imidlertid seer jeg ikke, at der i Colonialraadet har været yttret nogen Tanke i den Retning, og jeg er ikke selv saa bekendt med Forholdene der, at jeg tør gjøre noget Forslag i saa Henseende; jeg har dog imidlertid ikke villet undlade at bringe Spørgsmaalet paa Bane.

Ministeren for Monarchiets fælles indre Anliggender: Det, som den sidste ærede Taler anførte med Hensyn til Om-